

УМОВИ НЕСТІЙКОСТІ ТА МОЖЛИВІ БІФУРКАЦІЇ У МОДЕЛІ БРЮСЕЛЯТОРА З ДРОБОВИМИ ПОХІДНИМИ

Досліджено динамічну модель Брюселятора з часовими дробовими похідними. Аналітично проведено спектральний аналіз і показано можливість реалізації різних типів біфуркацій, включаючи новий тип комплексної біфуркації, для цієї моделі. За допомогою комп’ютерного моделювання підтверджено результати лінійної теорії і продемонстровано особливості різного типу біфуркацій. Показано, що така система може бути нестійкою в широкому діапазоні зміни порядку дробових похідних. Виявлено, що внаслідок нестійкості в системі можуть виникати якісно різні типи коливних розв’язків.

В останні роки вивчення дробової дифузії викликає значний інтерес як з теоретичної, так і з прикладної точок зору [20, 22, 28, 29, 34, 35]. Цей інтерес викликаний спробами зрозуміти явища у фрактальних і нерегулярних системах природи. Дробові похідні вже широко використовуються для опису гранульованих і пористих середовищ [2, 30], росту пухлин в організмах [15], процесів у міжклітинному середовищі живих тканин [14], полімерах [1, 3], аморфних напівпровідниках [29] і т. п. На сучасному етапі розвитку науки вчені все більше переконуються, що реальні процеси в природі мають дробовий характер [23–33]. І хоча в більшості з них ступінь аномальності суттєво не відрізняється від одиниці, проте ряд таких складних систем, як живі тканини, складні композитні чи аморфні матеріали, вимагає вивчення моделей, в яких слід враховувати суттєву аномальність дифузії. У зв’язку з цим важливе значення має дослідження систем реакції-дифузії, які в останні десятиліття якісно змінили розуміння складних нелінійних явищ природи [3, 16, 24]. Однією з найвідоміших систем такого типу є класична модель Брюселятора, на основі якої вдалося пояснити складні нелінійні динамічні процеси в хімічних реакціях [3, 16, 24]. Ця модель не втрачає своєї актуальності протягом тривалого часу і дозволяє як теоретично, так і з допомогою комп’ютерного моделювання пояснювати більшість експериментальних досліджень нелінійної динаміки в хімічних реакціях [31]. Більш того, інтерес до нерівноважних структур у хімічних реакціях останнім часом знову почав інтенсивно зростати, оскільки експериментально було виявлено фізіологічно значимі хімічні хвилі в таких складних і важливих системах, як живі клітини і тканини [12, 17, 25], де дифузія має суттєво аномальну природу.

Протягом останніх років було опубліковано ряд робіт присвячених дробовим системам [7–10, 13, 18, 19] і, зокрема, моделі Брюселятора [6, 10, 13, 32]. Проте в них проаналізовано дробову систему точкового типу та систему з супердифузією, де розглядається дробовий оператор за просторовою змінною. У цій статті проаналізуємо умови нестійкості та можливі біфуркації в моделі Брюселятора з часовими дробовими похідними [9], рівняння якої залежно від порядку дробової похідної описують субдифузійні та субколивні процеси. На нашу думку, запропонована робота разом зі згаданими вище буде сприяти створенню цілісної картини нелінійних розв’язків у моделі Брюселятора з дробовими похідними.

1. Математична модель. У загальному випадку базову систему реакції-дифузії [16] можна записати таким чином:

$$\tau_c u_t^\alpha = Du_{xx} + W(u, A), \quad (1)$$

де $u = (u_1, u_2)^\top$, $W = (W_1, W_2)^\top \in \mathbb{R}^2$, A – дійсний параметр, W_1, W_2 – гладкі функції реакції кінетики, τ та D – додатно визначені діагональні матриці $\tau = \text{diag}[\tau_i] > 0$, $D = \text{diag}[\ell_i^2] > 0$. На просторовому інтервалі $x \in (0, L)$ сис-

тема довизначається граничними умовами Неймана $u_x|_{x=0,L_x} = 0$ або періодичними граничними умовами $u(t,0) = u(t,L_x)$, $u_x|_{x=0} = u_x|_{x=L_x}$ та відповідними початковими умовами $u|_{t=0} = u^0(x)$, $u_t|_{t=0} = u_t^0(x)$. Дробові похідні ${}_c u_t^\alpha$, у лівій частині системи (1) є дробовими похідними в сенсі Капуто [26, 27] порядку $0 < \alpha < 2$ і визначаються як

$${}_c u_t^\alpha = \frac{\partial_c^\alpha u(t)}{\partial t^\alpha} := \frac{1}{\Gamma(m-\alpha)} \int_0^t \frac{u^{(m)}(\tau)}{(t-\tau)^{\alpha+1-m}} d\tau, \quad m-1 < \alpha < m, \quad m = 1, 2. \quad (2)$$

2. Аналіз стійкості.

2.1. Стандартні системи реакції-дифузії. У випадку $\alpha=1$ отримуємо систему (1) зі звичайними похідними, стійкість якої може бути проаналізована на основі аналізу її нуль-ізоклін [16]

$$W(u_0, A) = 0. \quad (3)$$

Розв'язання системи (3) приводить до просторово-однорідного розв'язку $\bar{u}_0 = (\bar{u}_1^0, \bar{u}_2^0)^\top$, стійкість якого визначається на основі власних значень лінеаризованої системи

$$\lambda_{1,2} = \frac{1}{2} (\text{tr } F \pm \sqrt{\text{tr}^2 F - 4 \det F}), \quad (4)$$

де $F(k) = \begin{vmatrix} a_{11}(k)/\tau_u & a_{12}/\tau_u \\ a_{21}/\tau_v & a_{22}(k)/\tau_v \end{vmatrix}$, $k = \frac{\pi}{\ell_x} j$, $j = 1, 2, \dots$, $a_{11}(k) = a_{11} - k^2 \ell^2$, $a_{11} = W'_u$, $a_{12} = W'_v$, $a_{21} = Q'_u$, $a_{22}(k) = a_{22} - k^2 L^2$, $a_{22} = Q'_v$ (коєфіцієнти a_{ij} визначають матрицю Якобі системи).

При $k = 0$ і умовах

$$\text{tr } F > 0, \quad \det F(k=0) > 0 \quad (5)$$

отримуємо біфуркацію Гопфа, яка приводить до просторово-однорідних коливань у системі.

При $k \neq 0$ можливою є ситуація, коли при певному значенні k_0 власні значення $\lambda_{1,2}$ є дійсними і одне з них є більшим від нуля. Іншими словами, при умовах

$$\text{tr } F < 0, \quad \det F(k=0) > 0, \quad \det F(k_0) < 0 \quad (6)$$

в системі має місце біфуркації Тьюрінга, яка приводить до просторово-недонорідних розв'язків.

Умови (5) можна переписати як $a_{11} > -a_{22}\tau_1/\tau_2$ з відповідною критичною частотою коливань $\omega = \sqrt{\det F(0)/(\tau_u \tau_v)}$, а умови (6) – як $a_{11} > -a_{22}(\ell^2/L^2) + 2\sqrt{\det F(0)}(\ell/L)$ з відповідним критичним хвильовим числом $k_0 = \sqrt[4]{\det F(0)}/\sqrt{\ell L}$.

Умови нестійкості для цих двох типів біфуркацій реалізуються внаслідок додатного зворотного зв'язку в системі ($a_{11} > 0$) і при $\tau_1/\tau_2 \rightarrow 0$, $\ell_1/\ell_2 \rightarrow 0$ вони наближаються до екстремальних точок $W_1(u_1, u_2, A) = 0$.

2.2. Дробові системи реакції-дифузії. У випадку дробових систем вже сам порядок дробової похідної α може принципово впливати на умови біфуркації в системі. Іншими словами, α є новим біфуркаційним параметром, який визначає стійкість просторово-однорідного розв'язку системи.

Тобто для $\alpha : 0 < \alpha < 2$ для кожної точки всередині параболи $\det F = \text{tr}^2 F / 4$ можемо ввести граничне значення $\alpha_0 = \frac{2}{\pi} |\arg \lambda_i|$, визначене формулою [7, 9, 21]

$$\alpha_0 = \begin{cases} \frac{2}{\pi} \arctg \sqrt{4 \frac{\det F}{\text{tr}^2 F} - 1}, & \text{tr } F > 0, \\ 2 - \frac{2}{\pi} \arctg \sqrt{4 \frac{\det F}{\text{tr}^2 F} - 1}, & \text{tr } F < 0, \end{cases} \quad (7)$$

яке визначає границю області стійкості системи. Для малих $\alpha < \alpha_0 = \frac{2}{\pi} |\arg \lambda_i|$ система має коливні моди, але вони є стійкими. Збільшення ж значення: $\alpha > \alpha_0 = \frac{2}{\pi} |\arg \lambda_i|$, приводить до нестійкості. Більш того, у випадку дробових похідних біфуркація Гопфа не пов'язана з умовою $a_{11} > 0$ і може виникати для певного значення $\alpha > 1$ навіть за умови $a_{11} < 0$ [7, 9, 10].

Якщо одночасно виконуються умови нестійкості для біфуркації Гопфа і Тьюрінга, то можуть виникати складні нелінійні просторово-часові структури. Ця ситуація особливо властива для систем типу реакції-дифузії з дробовими похідними для $\alpha > 1$, бо тоді легше задовільнити умови біфуркації Гопфа. Крім того, у цьому випадку можлива ситуація [9], коли задовільняються умови

$$\text{tr } F < 0, \quad 4 \det F(0) < \text{tr}^2 F(0), \quad 4 \det F(k_0) > \text{tr}^2 F(k_0) \quad (8)$$

при яких має місце біфуркація, яка взагалі не властива стандартним системам реакції-дифузії.

Аналіз умов (8) показує, що при $k = 0$ можемо мати два дійсні від'ємні власні значення і система буде стійкою. Якщо остання з нерівностей (8) має місце для певного значення $k_0 \neq 0$, то можемо отримати два комплексні власні значення з від'ємною дійсною частиною. За таким типом власніх значень можна визначити значення дробової похідної $\alpha > 1$, при якому в системі відбувається біфуркація, яка не має місця в стандартних системах реакції-дифузії при $\alpha = 1$, а саме – відбувається біфуркація Гопфа відносно певних хвильових чисел $k_0 \neq 0$ [9].

3. Нелінійна динаміка та умови нестійкості в моделі Брюселятора з дробовими похідними. У безрозмірному вигляді модель Брюселятора можна подати як частковий випадок системи (1), в якій нелінійні джерела, які описують кінетику хімічної реакції, мають такий вигляд [16, 24]:

$$W_1 = A - (B + 1)u_1 + u_1^2 u_2, \quad W_2 = Bu_1 - u_1^2 u_2. \quad (9)$$

З кожними з граничних умов, визначених при постановці задачі, система (1) з нелінійностями (9) допускає єдиний однорідний стаціонарний розв'язок $\bar{u}_1 = A$, $\bar{u}_2 = B/A$, який можна визначити з системи нелінійних рівнянь $W_1 = W_2 = 0$.

3.1. Біфуркація Гопфа. Відомо, що однорідний розв'язок у стандартній системі (1) з нелінійностями (9) стає нестійким відносно біфуркації Гопфа при умовах

$$\det F = A^2 > 0, \quad \text{tr } F = (B - 1 - A^2) > 0. \quad (10)$$

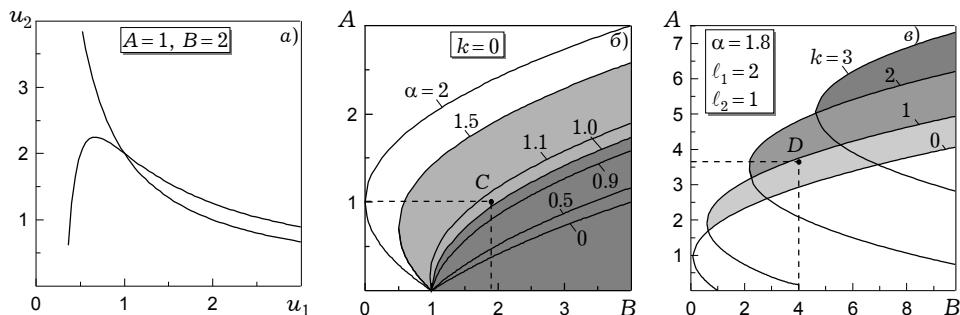
Іншими словами, перетин нуль-ізоклін системи (рис. 1a) на інтервалі спадання $W_1 = 0$ приводить до формування граничного циклу для $\alpha = 1$. В цьому випадку дійсна частина власних значень проходить через нуль при $B_0 = 1 + A_0^2$ і ця умова є необхідною для реалізації біфуркації Гопфа. У

випадку системи з дробовими похідними умова нестійкості $B > 1 + A^2$ для біфуркації Гопфа перестає бути необхідною. При $B < B_0$ дійсна частина власних значень стає меншою від нуля, а при $B > B_0$ – більшою від нуля. В цьому випадку умови біфуркації Гопфа (7) для моделі Брюселятора з дробовими похідними реалізуються при $\alpha > 1$ для $B < B_0$ і при $\alpha < 1$ – для $B > B_0$. Області нестійкості в координатах (B, A) для різних значень величини дробової похідної α наведено на рис. 1б. Ці криві отримано як результат розв’язання рівняння (7), і для довільного значення $0 < \alpha < 2$ можемо отримати явно параметричну залежність $A(B)$ для біфуркації Гопфа у випадку моделі Брюселятора з дробовими похідними:

$$A^2 = B - 1 + 2/(1 + \gamma^2) \pm \sqrt{(B - 1 + 2/(1 + \gamma^2))^2 - (B - 1)^2}, \quad (11)$$

де $\gamma^2 = \operatorname{tg}^2(\pi\alpha_0/2) \cup \operatorname{tg}^2(\pi(2 - \alpha_0)/2)$.

Іншими словами, довільне значення $0 < \alpha < 2$ розділяє область (A, B) на дві підобласті. Всередині кожної кривої, що відповідає значенню α_0 , стаціонарний розв’язок є нестійким для цього значення α_0 і стійким – зовні цієї області (рис. 1б). Більш того, в області для цього значення α_0 границяний цикл виникає і для довільного $\alpha > \alpha_0$. На рис. 1б показано еволюцію області від зміни порядку дробової похідної і одна з ліній відповідає значенню $\alpha = 1$ ($B_0 = 1 + A_0^2$), яка розділяє загальну область на дві підобласті, де нестійкість має місце при $\alpha > 1$ і $\alpha < 1$.

3.2. Біфуркація Тьюрінга. Оскільки біфуркації Тьюрінга є чисто дійсними, то можна стверджувати, що умови нестійкості практично такі ж самі як в дробовій, так і в стандартній системах. Ці умови запишемо в явному вигляді:

$$\begin{aligned} -\ell_1^2 k^2 - \ell_2^2 k^2 + B - 1 - A^2 &< 0, \\ \ell_1^2 \ell_2^2 k^4 + \ell_1^2 k^2 A^2 - \ell_2^2 k^2 B + \ell_2^2 k^2 + A^2 &< 0. \end{aligned} \quad (12)$$

Нестійкі моди $\exp(ikx)$ з хвильовими числами $k = \pi/\ell_x$ при $\operatorname{Re}\lambda_i > 0$ (рис. 2а, б) зростатимуть експоненціально, поки нелінійності не зупинять цей ріст. Разом з тим слід зазначити, що розвиток нестійкості Тьюрінга в дробовій системі і загальна динаміка системи можуть бути відмінними від стандартного випадку $\alpha=1$, і саме тому кінцеві атрактори можуть відрізнятись один від одного, хоча лінійні умови нестійкості виглядають формально так само. Однією з причин такої відмінності є співвідношення між дійсною і

увяною частиною власних значень лінеаризованої системи. Характерні залежності уявних і дійсних частин власних значень від хвильових чисел для можливих біфуркацій в моделі Брюселятора наведено на рис. 2.

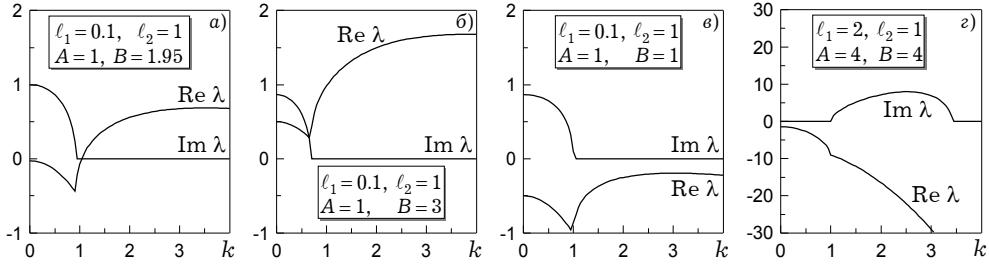

Рис. 2. Залежність дійсної та уявної частин власних значень від k для:

- а) $\ell_1 = 0.1, \ell_2 = 1, A = 1, B = 1.95$; б) $\ell_1 = 0.1, \ell_2 = 1, A = 1, B = 3$;
в) $\ell_1 = 0.1, \ell_2 = 1, A = 1, B = 1$; г) $\ell_1 = 2, \ell_2 = 1, A = 4, B = 4$.

3.3. Взаємодія біфуркації Тьюрінга та біфуркації Гопфа. Незалежність порядку дробової похідної від внутрішніх біфуркаційних параметрів системи дає широкі можливості для суттєвого зближення умов, при яких можливі обидва типи біфуркацій. В цьому випадку за допомогою порядку дробової похідної можемо міняти характер біфуркації в системі навіть при дуже незначному відхиленні похідної від одиниці. Наприклад, якщо параметри системи є близькими до тих, які позначені на рис. 1б точкою С, можемо спостерігати принципово різні сценарії динаміки в системі (рис. 3) вже при невеликому відхиленні величини дробової похідної від одиниці. З точки зору однорідних коливань, система є стійкою. Але, якщо $\ell_1 \ll \ell_2 = 1$, то система стає нестійкою згідно з біфуркацією Тьюрінга. Вигляд власних значень для такого випадку наведено на рис. 2а. Як наслідок, для такого співвідношення $\text{Im } \lambda$ і $\text{Re } \lambda$ є можливим утворення коливних неоднорідних структур. Проте при незначному збільшенні α отримаємо однорідні коливання, а при незначному зменшенні α – просторово-неоднорідні стаціонарні дисипативні структури. Така закономірність має загальний характер: стійкі стаціонарні розв'язки в стандартній системі зі збільшенням α стають нестаціонарними. Результати комп’ютерного моделювання системи наведено на рис. 3, 4.

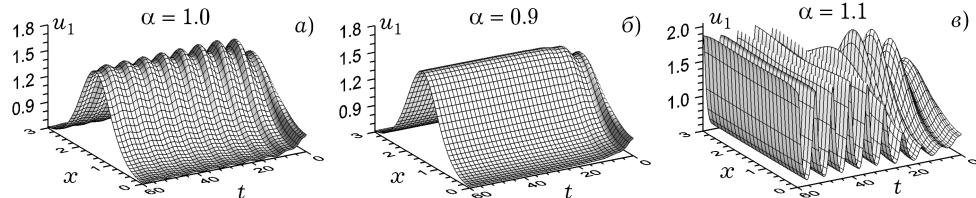

Рис 3. Сценарій динаміки u_1 при $A = 1, B = 1.95, \ell_1 = 0.1, \ell_2 = 1$ для

- а) $\alpha = 1.0$; б) $\alpha = 0.9$; в) $\alpha = 1.1$.

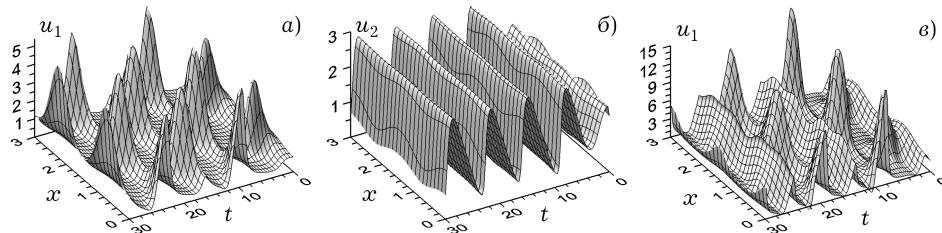

Рис 4. Сценарій динаміки: а) u_1 та б) u_2 при $A = 1, B = 1.8, \ell_1 = 0.01, \ell_2 = 1, \alpha = 1.3$;
в) динаміка змінної u_1 при $A = 2, B = 4, \ell_1 = 0.04, \ell_2 = 1, \alpha = 1.5$.

3.4. Неоднорідні коливні структури. Проте в моделі Брюселятора з дробовими похідними можна знайти умови нестійкості, які не задовільняють ні умови біфуркації Тьюрінга, ні умови біфуркації Гопфа. Зокрема, при умовах

$$\begin{aligned} -\ell_1^2 k^2 - \ell_2^2 k^2 + B - 1 - A^2 &< 0, \quad 4A^2 < (B - 1 - A^2)^2, \\ 4(\ell_1^2 \ell_2^2 k^4 + \ell_1^2 k^2 A^2 - B \ell_2^2 k^2 + \ell_2^2 k^2 + A^2) &> \\ > (-\ell_1^2 k^2 - \ell_2^2 k^2 + B - 1 - A^2)^2 \end{aligned} \quad (13)$$

маємо нестійкість для неоднорідних хвильових векторів з комплексними власними значеннями з від'ємними дійсними частинами і відмінними від нуля уявними частинами лише для певних значень хвильових чисел [9]. В цьому випадку, коли значення дробової похідної стає більшим, ніж деяке критичне значення α_0 , умова нестійкості виконується для деякого інтервалу $k_{\min} < k < k_{\max}$ (рис. 2г). Це означає, що тільки збурення з такими хвильовими числами є нестійкими для часових коливань. Ця ситуація є якісно відмінною від випадку систем реакції-дифузії з цілими похідними, де має місце лише біфуркація Тьюрінга ($k \neq 0$) або Гопфа ($k = 0$), і сценарій втрати стійкості залежить лише від того, яка з умов досягається легше. Хоча за умови (13) система стійка відносно біфуркацій Гопфа і Тьюрінга, проте умови біфуркації Гопфа можуть бути реалізовані для неоднорідних хвильових чисел (рис. 2г).

На рис. 1в наведено біфуркаційну діаграму для різних значень дробової похідної. На цьому рисунку замальовано області, в яких система є нестійкою при певних значеннях хвильового числа і в системі можуть виникати просторово-неоднорідні коливання. У найбільшій «парabolі» система є нестійкою для $k = 0$. Для випадку $k \neq 0$ знайдено умови нестійкості для різних хвильових чисел $k = 1, 2, 3, \dots$ (розв'язок рівняння $|\arg \lambda_i| = \alpha\pi/2$ для фіксованого α). Бачимо, що ці області частково перекривають одна одну і при одних і тих самих параметрах умови нестійкості для різних режимів виконуються одночасно. В результаті збурення з $k = 0$, як правило, виявляються найбільш конкурентними. Проте в областях, де відсутня класична біфуркація Гопфа, стають нестійкими збурення з певним значенням $k \neq 0$, і в системі появляються просторово-неоднорідні коливання.

Результати комп'ютерного моделювання неоднорідних коливних структур подано на рис. 5а, б для параметрів системи в точці D (див. рис. 1в) і хвильового числа $k = 1$.

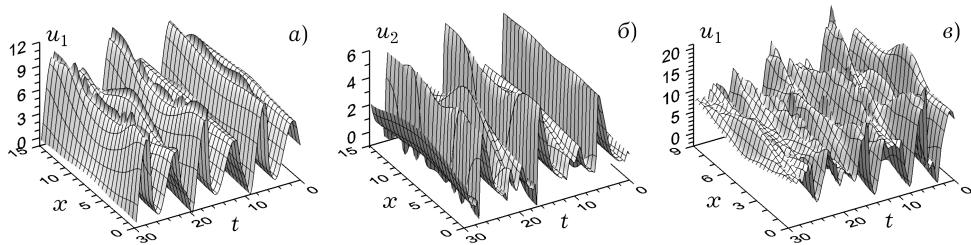

Рис. 5. Неоднорідні коливні структури:

- а) u_1 та б) u_2 при $A = 3.6, B = 4, \ell_1 = 2, \ell_2 = 1, \alpha = 1.8$;
- в) динаміка змінної u_1 при $A = 7, B = 7, \ell_1 = 3.5, \ell_2 = 1, \alpha = 1.9$.

Поява неоднорідних коливань, які руйнують стаціонарний стан, приводить до утворення структур нового типу. Слід зазначити, що обидва власні значення при $k = 0, \ell_1 > \ell_2$ близькі до нуля і завдяки цьому збільшення α приводить до більш ускладненої просторово-часової динаміки (рис. 5в).

Висновки. Проведено аналіз лінійної стійкості та комп'ютерне моделювання розв'язків у математичній моделі Брюселятора з дробовими похідними. Отримано розв'язки, що мають форму однорідних коливань або неоднорідних структур, які можуть бути стаціонарними або коливними.

1. Amblard F., Maggs A. C., Yurke B., Pargellis A. N., Leibler S. Subdiffusion and anomalous local viscoelasticity in acting networks // Phys. Rev. Letters. – 1996. – **77**. – P. 4470–4473.
2. Chen W. Time-space fabric underlying anomalous diffusion // Chaos Solitons and Fractals. – 2006. – **28**. – P. 923–929.
3. Cross M. C., Hohenberg P. C. Pattern formation out of equilibrium // Rev. Mod. Phys. – 1993. – **65**. – P. 851–1112.
4. Del-Castillo-Negrete D., Carreras B. A., Lynch V. E. Front dynamics in reaction-diffusion systems with Levy flights: a fractional diffusion approach // Phys. Rev. Lett. – 2003. – **91**. – P. 018302-1-4.
5. Diethelm K., Ford N. J., Freed A. D., Luchko Y. Algorithms for the fractional calculus: A selection of numerical methods // Comput. Meth. in Appl. Mech. and Eng. – 2005. – **194**. – P. 742–773.
6. Gafiychuk V., Datsko B. Inhomogeneous oscillatory solutions in fractional reaction-diffusion systems and their computer modeling // Appl. Math. and Comput. – 2008. – **198** – P. 251–260.
7. Gafiychuk V., Datsko B. Inhomogeneous oscillatory structures in fractional reaction-diffusion systems // Phys. Letters. A. – 2008. – **372**, No. 5. – P. 619–622.
8. Gafiychuk V., Datsko B. Pattern formation in a fractional reaction-diffusion system // Phys. A. – 2006. – **365**. – P. 300–306.
9. Gafiychuk V., Datsko B. Stability analysis and oscillatory structures in time-fractional reaction-diffusion systems // Phys. Rev. E. – 2007. – **75**. – P. 055201-1-4.
10. Gafiychuk V., Datsko B., Meleshko V., Blackmore D. Analysis of the solutions of coupled nonlinear fractional reaction-diffusion equations // Chaos Solitons and Fractals. – 2008. – doi:10.1016/j.chaos.2008.04.039.
11. Golovin A. A., Matkowsky B. J., Volpert V. A. Turing pattern formation in the brusselator model with superdiffusion // SIAM J. App. Math. – 2008. – **69**. – P. 251–272.
12. Harris-White M. E. et al. Spiral intercellular calcium waves in hippocampal slice cultures // J. Neurophysiol. – 1998. – **79**. – P. 1045–1052.
13. Henry B. I., Langlands T. A. M., Wearne S. L. Turing pattern formation in fractional activator-inhibitor systems // Phys. Rev. E. – 2005. – **72**. – P. 026101-1-14 .
14. Hornung G., Berkowitz B., Barkai N. Morphogen gradient formation in a complex environment: an anomalous diffusion model // Phys. Rev. E. – 2005. – **72**. – P. 041916-1-10.
15. Iomin A. Toy model of fractional transport of cancer cells due to self-entrappling // Phys. Rev. E. – 2006. – **73**. – P. 061918-1-5.
16. Kerner B. S., Osipov V. V. Autosolitons. – Dordrecht: Kluwer, 1994. – 496 p.
17. Kindzelskii A. L., Petty H. R. From the Cover: Apparent role of traveling metabolic waves in oxidant release by living neutrophils // Proc. Natl. Acad. Sci. USA – 2002. – **99**. – P. 9207–9212.
18. Langlands T. A. M., Henry B. I., Wearne S. L. Anomalous subdiffusion with multi-species linear reaction dynamics // Phys. Rev. E. – 2008. – **77**. – P. 021111-1-9.
19. Langlands T. A. M., Henry B. I., Wearne S. L. Turing pattern formation with fractional diffusion and fractional reactions // J. Phys.: Condens. Matter. – 2007. – **19**. – P. 065115–065135.
20. Mainardi F., Gorenflo R. Time-fractional derivatives in relaxation processes: a tutorial survey // Fract. Calcul. and Appl. Anal. – 2008. – **10**. P. 269–308.
21. Matignon D. Stability results for fractional differential equations with applications to control processing // IMACS-SMC Proc. (July, 1996, Lille, France). – P. 963–968.
22. Metzler R., Klafter J. The random walk's guide to anomalous diffusion: a fractional dynamics approach // Phys. Rep. – 2000. – **339**. – P. 1–77.
23. Nakagava M., Sorimachi K. Basic characteristics of a fractance device // IEICE Trans. Fundam. – 1992. – **75**, No 12. – P. 1814–1818.
24. Nicolis G., Prigogine I. Self-organization in non-equilibrium systems. – New York: Wiley, 1977. – 504 p.

25. Petty H. R., Kindzelskii A. L. Dissipative metabolic patterns respond during neutrophil transmembrane signaling // Proc. Natl. Acad. Sci. USA. – 2001. – **98**. – P. 3145–3149.
26. Podlubny I. Fractional differential equations. – San-Diego: Acad. Press, 1999. – 340 p.
27. Samko S. G., Kilbas A. A., Marichev O. I. Fractional integrals and derivatives: Theory and Applications. – Newark: Gordon and Breach, 1993. – 587 p.
Те саме: Самко С. Г., Кільбас А. А., Маричев О. І. Интегралы и производные дробного порядка и некоторые их приложения. – Минск: Наука и техника, 1987. – 688 с.
28. Uchaikin V. V. Self-similar anomalous diffusion and Levy-stable laws // Phys. Usp. – 2003. – **46**. – P. 821–849.
29. Uchaikin V. V., Sibatov R. T. Fractional theory for transport in disordered semiconductors // Commun. Nonlinear Sci. and Numer. Simulation. – 2008. – **13**, No. 4. – P. 715–727.
30. Valdés-Parada F. J., Ochoa-Tapia J. A., Alvarez-Ramirez J. Effective medium equation for fractional Cattaneo's diffusion and heterogeneous reaction in disordered porous media // Phys. A: Statistic. Mech. and its Appl. – 2006. – **369**, No. 2. – P. 318–328.
31. Vanag V. K. Waves and patterns in reaction-diffusion systems. Belousov – Zhabotinsky reaction in water-in-oil microemulsions // Phys. Usp. – 2004. – **47**. – P. 923–943.
32. Wang Y., Li C. Does the fractional Brusselator with efficient dimension less than 1 have a limit cycle? // Phys. Lett. A. – 2007. – **363**. – P. 414–419.
33. Westerlund S. Dead matter has memory. – Causal Consulting, Kalmar, Sweden, 2002. – 220 p.
34. Zaslavsky G. M. Chaos, fractional kinetics, and anomalous transport // Phys. Rep. – 2002. – **371**. – P. 461–580.
35. Zaslavsky G. M. Hamiltonian chaos and fractional dynamics. – Oxford University Press, 2005. – 421 p.

УСЛОВИЯ НЕУСТОЙЧИВОСТИ И ВОЗМОЖНЫЕ БИФУРКАЦИИ В МОДЕЛИ БРЮСЕЛЯТОРА С ДРОБНЫМИ ПРОИЗВОДНЫМИ

Исследована динамическая модель Брюсселятора с временными дробными производными. Аналитически проведен спектральный анализ и показана возможность реализации разных типов бифуркации, включая новый тип комплексной бифуркации, для этой модели. С помощью компьютерного моделирования подтверждены результаты линейной теории и продемонстрированы особенности различного типа бифуркаций. Показано, что такая система может быть неустойчивой в широком диапазоне изменения порядка дробных производных. Обнаружено, что в результате этой неустойчивости в системе могут возникать качественно различные типы колебательных решений.

INSTABILITY CONDITIONS AND POSSIBLE BIFURCATIONS IN THE BRUSSELATOR MODEL WITH FRACTIONAL DERIVATIVES

We investigate a Brusselator dynamical system with time fractional derivatives. Spectral analysis is fulfilled analytically for any values of derivative orders. It is shown that such a system could be unstable in wide interval of system parameters. Different types of oscillations appear as a result of this instability. Computer simulation of the typical oscillations demonstrating the observed effects are performed.